

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Стара Загора, 18.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Даниела М. Калчева
като разгледа докладваното от Христо В. Симитчиев Търговско дело № 20205500901173 по описа за 2020 година

Предявени са искове от Н. М. СТ., е ЕГН *****, с адрес: (адрес) срещу ЗАД „А.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление : (адрес)

В **исковата молба** се твърди, че на 24.02.2017 г. по Автомагистрала „Тракия“ в района на км. 199+950, обл.Стара Загора се движел лек автомобил марка „*“, модел „**“ с рег. № *****, управляван от Р. ДР. Д. с ЕГН *****. На предната дясна седалка на процесния автомобил, като пътник пътувала пострадалата С.Н. С.а, с ЕГН ***** дъщеря на ищеца Н. М. СТ., а на задната седалка пътувала пострадалата Б. АТ. Б.. Седящите на предните седалки - водача Р. ДР. Д. и пострадалата С.Н. С.а били с поставени предпазни колани. Пътят, по който се движило МПС, бил ориентиран в посока запад - изток, като лекият автомобил се движил в посока изток, в лявата лента за движение - в северната лента. По същото време, в същата лента за движение - пред автомобила, управляван от водача Р.Д., се движел л.а. „* *“, управляван от К.Ч. от гр. *. Декоративната решетка на управлявания от Чолаков автомобил се откачила и отделила, ударила предното панорамно стъкло на автомобила и полетяла назад. В този момент, лекият автомобил „* **“ с рег. № ***, управляван от Р. ДР. Д. се движел със скорост от 126-131 км/ч. Виждайки летящия предмет, водачът Р.Д. го

възприела, като опасност, но вместо да намали скоростта или/и да предприеме спиране завила волана наляво. В резултат на това, автомобилът рязко променил посоката си на движение, отклонил се наляво и се ударил в двойната еластична ограда от мантинели, която служила като преграда между двете полуплатна на магистралата. В резултат на удара и скоростта на движение на автомобила, последният започнал да се преобръща. При последвалото преобръщане от автомобила изпаднали части от него, вещи на пътуващите в него и тялото на пострадало лице Б.Б.. Автомобилът се преобръщал няколко пъти и се установил в покой - по таван върху двете еластични прегради на разделителния остров между северното и южното полуплатно на магистралата. На мястото на ПТП пристигнал спешен медицински екип, който констатирал смъртта на пасажера С.Н. С.а и тежко пострадалата и в безсъзнателно състояние Б.Б.. ПТП било посетено от дежурен екип на „Пътна полиция“ при ОД на МВР - Стара Загора. Бил съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 24.02.2017 г. с рег. № 1228р - 2152 / 24.02.2017 г., както и протокол за оглед на пътнотранспортно произшествие.

По случая било образувано досъдебно производство 1228 зм № 53 / 2017 г. по описа на ОД на МВР - Стара Загора / пр.пр. № 561 / 2017 г. по описа на ОП - Стара Загора/. В хода на разследването били назначени три съдебно-медицински експертизи. От заключението на назначената съдебно-медицинска експертиза на труп № 67/2017 г. е видно, че в резултат на настъпилото ПТП пострадалата С.Н. С.а получила множество травматични увреждания, а именно:

- Черепномозъчна травма, разкъсно-контузни рани, охлузвания и кръвонасядапия по лицето, кръвонасядане на меките черепни покривки, счупване на лицевите кости, черепния покрив и черепната основа, разкъсване и контузия на мозъка, кръвоизлив в меките мозъчни обвивки. Вдишвана в белите дробове кръв.

- Гръдна травма: специфично охлузване на гръдния кош и разкъсно-контузна рана по предната му повърхност, счупвания на ребра двустранно, контузия на белите дробове.

- Коремна травма: множество охлузвания на корема, разкъсване на черния дроб, слезката и двата бъбрека, набиране на кръв в коремната кухина.

- Счупване на дясната мишнична кост, счупване на таза, счупване на страничните израстъци на поясните прешлени.
- Прекъсване на гръбначния стълб в шийния и гръдния отдел. Охлузвания и кръвонасядания по крайниците.

Всички травматични увреждания са прижизнени, като е налице пряка причинно-следствена връзка между получените травматични увреждания и настъпилия смъртен резултат. Смъртта на пострадалата С.Н. С.а е настъпила в резултат на получените тежки и множествени травматични увреждания, несъвместими с живота.

Според назначената по досъдебното производство комплексна автотехническа и съдебномедицинска експертиза и допълнителна такава, лекият автомобил „* ** с рег. № ***, управляван от Р. ДР. Д. се е намирал в лявата лента за движение, когато е възникнала опасността. Скоростта на движение на лекия автомобил „* ** била 126-131 км/час. Видно от същите, техническите причини за възникването на този инцидент се свеждат до следното: движение на лекия автомобил „* ** с рег. № ***** в лявата лента вместо в дясната свободна, движение на скъсена дистанция от 85 метра спрямо предния автомобил, вместо със съобразена такава от порядъка на 155 метра, задействане служебно / плавно / на спирачната система, вместо аварийно, отклоняване на посоката на движение на автомобила в ляво, употреба на наркотични вещества и малкия стаж на Р. ДР. Д. като водач на МПС. Изводите от комплексната експертиза относно пострадалата С.Н. С.а са, че същата е била с предпазен колан и е получила травми от същия и от вътрешността на автомобила. Налице било специфично увреждане ивичесто охлузване по предната повърхност на гръдния кош, причинено от диагоналната компонента на триточковия колан на предната дясна седалка.

Изготвената по делото съдебно-химическа (токсикологична) експертиза дала заключение, че в кръвта на водача Р. ДР. Д. е установено наличие на специфичен метаболит, доказващ употреба на наркотично вещество, съдържащо тетрахидроканабинол.

От събраните по делото доказателства ОП Стара Загора е приела, че единствена и непосредствена причина за настъпване на произшествието е неправомерното поведение на Р. ДР. Д., като водач на лекия автомобил „* ** с рег. № ***** , поради което внесла обвинителен акт в Окръжен съд в гр.

Стара Загора.

С присъда № 22/23.05.2019 год., постановена по ПОХД № 103/2019 год. по описа на Окръжен съд - Стара Загора, същият съд признал за виновна Р. ДР. Д. с ЕГН: *****, за това, че на 24.02.2017 година, на Автомагистрала „Тракия“, в района на км. 199+950, обл.Стара Загора, при управление на моторно превозно средство лек автомобил марка "*****" модел „*****" с рег. № *****, в нарушение на правилата за движение:

-чл.15, ал.1 от ЗДвП - на пътя водачът на пътно превозно средство се движи възможно пай-вдясно по платото за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна маркировка, използва най-дясната свободна лента;

-чл.20, ал.1 от ЗДвП -водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват;

-чл.20, ал.2 изр. последно от ЗДвП - водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението,

е причинила по непредпазливост смъртта на С.Н. С.а, с ЕГН ***** и многостепенна средна телесна повреда на Б. АТ. Б., изразяваща се в черепномозъчна травма - представляваща разстройство на здравето, временно опасно за живота, аносмия (пълна загуба на обоняние) - представляваща постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота и контузия на белите дробове - представляваща разстройство на здравето, временно опасно за живота, като деянието е извършено след употреба на наркотично вещество, съдържащо тетрахидроканабинол и от деянието е настъпила смърт на едно лице и средна телесна повреда на едно лице, поради което и на основание чл.343, ал.3, предл. 1 -во, хипотеза 2-ра и предл.2-ро, б.„б“, предл. първо във връзка с ал.1, б.„б“ и б.„в“ и ал.4, връзка с чл.342, ал.1 и чл.54 от НК, във вр. чл.373, ал.2 от НПК във вр. с чл.58а, ал.1 от НК я осъдил на три години лишаване от свобода, като на основание чл.66, ал. 1 от НК отложил изтърпяването на така определеното наказание за срок от пет години, като я признал за невинна и оправдал по първоначалното обвинение по чл.343, ал.4 вр.ал.3 предл. 1-во хипотеза 2-ра и предл. 2-ро б.„б“ предл. 1-во вр.ал.1, б.„б“ и б.„в“ във вр. с чл.342, ал.1 от НК и че е нарушила чл.5, ал.3, т. 1 предл.второ от ЗДвП-на водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство под въздействие на наркотични вещества или техни

аналози. На основание чл.343г от ПК във вр. чл.37, ал.1, г.7 от ПК съдът я лишил от право да управлява МПС за срок от шест години. Присъдата е влязла в сила на 08.06.2019 год.

Поддържа се, че съгласно императивната разпоредба на чл.300 от ГПК, влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Обстоятелствата, установени с присъдата, а именно - настъпилото ПТП, виновността на водача на МПС, претърпените вреди и причинно-следствената връзка са безспорно установени. Т.е. в конкретния случай е безспорно установено, че именно Р. ДР. Д. с ЕГН ***** е извършителят на процесното деяние, а също така, че при неговото извършване е управлявала именно процесния лек автомобил "****" модел „**" с рег. № *****, с който с нарушила правилата за движение.

Видно от представеното с исковата молба Удостоверение за наследници изх. № 3198/31.05.2017 г., издадено от Община - Стара Загора, ищецът Н. М. СТ. е баща на починалата С.Н. С.а и като такъв попада в кръга от лицата, определени като лица, имащи право да получат обезщетение за неимуществени вреди от ПТП.

В резултат на неправомерното си поведение, водачът Р.Д. Дочева причинила на ищеца Н. М. СТ. значителни неимуществени вреди, изразяващи се в силни душевни болки и страдания от смъртта на починалата С.Н. С.а - негова дъщеря. Отношенията на бащата с починалата му дъщеря били изключително близки, били много привързани един към друг и скръбта на ищеца е неизмерима и му причинява неимоверни страдания. Между ищеца и дъщеря му съществували изключителни отношения на обич и разбирателство, характерни за връзката между родители и деца, силна духовна привързаност и уважение. Той изживявал особено тежко загубата на дъщеря си, която е била в отлично здраве и дарявала с много любов цялото си семейство.

Вследствие на преживяното и причинената му психическа травма, ищецът е изпаднал в психоемоционален стрес, довел до неспокойство, напрегнатост, нервност, подтиснатост, загуба на сън, невъзможност да изпълнява ежедневните си житейски задължения. Ищецът и до днес не е преживял травмата от загубата на дъщеря си, с която са били в изключително

близки отношения. С. С.а губи живота си на твърде млада възраст - била е само на 19 години. Внезапната ѝ и преждевременна загуба е довела до изключителен срыв в психиката на ищеца.

Претърпените неимуществени вреди вследствие смъртта на дъщеря му С.Н. С.а, ищецът Н. М. СТ. оценява на сумата от 150 000 лв. /сто и петдесет хиляди лева/, като счита, че посочената сума с съобразена с критериите за справедливост при определяне на обезщетения за неимуществени вреди, установени от закона и трайната съдебна и застрахователна практика. В конкретния случай, налице били и допълнителни факти и обстоятелства, които следва да се отчетат при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди. Посочва, че в случая се касае за ненавременната смърт на единственото дете на ищеца, на едно едва 19 годишно момиче.

С искова молба се представя справка от интернет страницата на Гаранционен фонд, видно от която, към датата на ПТП - 24.02.2017 г., е налице сключена задължителна застраховка „ГО” на автомобилистите, за управляваното от виновния водач Р. ДР. Д., с ЕГН ***** МПС - лек автомобил марка „*“, модел „**“ с рег. № ***** при ЗАД „А.“ АД, по застрахователна полица № BG/01/116001996195 от 25.07.2016 г., издадена със срок на валидност за периода от 26.07.2016 г. до 25.07.2017 г.. Т.е. към датата на ПТП - 24.02.2017г. е било налице валидно действащо застрахователно правоотношение по задължителна застраховка “Гражданска отговорност” по отношение на процесното МПС, което, от своя страна, обуславя правото и възможността на ищеца да предяви прекия иск по чл.432 ал.1 от КЗ срещу застрахователя.

С уведомление вх. № 200-00-3381/10.08.2018 г., Н. М. СТ. - баща на починалата С.Н. С.а, с ЕГН ***** - пътник в лекия автомобил „* **“ с рег. № *****, уведомил ЗАД „А.“ АД за настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП. Въз основа на подадените от ищеца уведомление и застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в ответното застрахователно дружество е била образувана преписка по щета с № 1000/17/217/500628. По тази щета от ответника ЗАД „А.“ АД било определено застрахователно обезщетение за претърпените от Н. М. СТ. неимуществени вреди - в размер на 120000 лева. Въпреки, че ищецът не бил съгласен с размера на определеното застрахователно обезщетение /не е

посетил офис на застрахователното дружество, не е имало преговори между страните, не е подписал споразумителен протокол и дори напротив, с нарочно писмо до застрахователя е възразил на така определения размер на обезщетение/, на 27.11.2019г., по сметка на ищеца Н. М. СТ. е била проведена от ответното дружество сумата от 120000 лева с посочено основание за плащане „ЩЕТА № 1000/17/217/500628“.

С оглед на това, че определеното и заплатено застрахователно обезщетение за неимуществени вреди ищецът счита за силно занижено и неотговарящо на характера, степента и интензитета на търпените от ищеца болки и страдания, както и че същото не е съобразено с изплащаните в подобни случаи обезщетения, както и с наличието на допълнителните факти и обстоятелства, които следва да се отчетат при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди, С. не е съгласен с размера на така определеното от застрахователя обезщетение за неимуществени вреди.

Претърпените неимуществени вреди вследствие смъртта на неговата дъщеря С.Н. С.а ищецът оценява на сумата от 150 000 лв. /сто и петдесет хиляди лева/, от която следва да бъде приспадната сумата в размер на 120 000 лв. (сто и двадесет хиляди лева), представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди, изплатено извънсъдебно на 27.11. 2019 г. от ответника по банкова сметка на ищеца, като с настоящата искова молба претендира за плащане на сума в размер на 30 000 лв. (тридесет хиляди лева) - разликата до пълния претендирай размер на застрахователно обезщетение.

С исковата молба е представено извлечение от личната банкова сметка на Н. М. СТ., от която е видно, че на 27.11.2019 г. ответникът е превел по сметка на ищеца сумата от 120 000 лева, като основание за извършеното плащане е посочено „ЩЕТА № 1000/17/217/500628“, т.е. ответникът ЗАД „А.“ АД е посочил, че изплаща главница по „ЩЕТА № 1000/17/217/500628“ - 120 000 лв. в полза на ищеца. Твърди се, че ответното застрахователно дружество не е заплатило законната лихва върху заплатената извънсъдебно главница, поради което за ищеца е налице правен интерес с настоящата искова молба да претендира и законната лихва върху сумата от 120 000 лв. от 10.08.2018г. - датата на уведомяването на застрахователя, до 27.11.2019 г. - датата на изплащането на тази сума от ЗАД „А.“ АД, която законна лихва е в размер на 15 833,33 лева / петнадесет хиляди осемстотин тридесет и три лева и тридесет

и три стотинки/.

С оглед изложеното ищецът прави искане съдът да постанови решение, с което да осъди ЗАД „А.“ АД, ГИК *****, със седалище и адрес на управление: (адрес), представлявано заедно от всеки двама от изпълнителите директори Й.К., О.Ц.П., А.Б.А. и П.Д.П. да заплати на Н. М. СТ., с ЕГН *****, с постоянен адрес: (адрес), **сумата от 30 000 лв. / тридесет хиляди лева/**, представляваща незаплатена част от застрахователно обезщетение за неимуществени вреди болки и страдания от смъртта на неговата дъщеря С.Н. С.а, с ЕГН *****, починала вследствие на пътнотранспортно произшествие от 24.02.2017 г., причинено от противоправното поведение на Р. ДР. Д., с ЕГН ***** при управление на МПС - лек автомобил марка „*“, модел „**“ е рег. № ***, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.08.2018 г. - датата на уведомяването на застрахователя до окончателното изплащане на сумата, **както и сумата от 15 833,33 лв. / петнадесет хиляди осемстотин тридесет и три лева и тридесет и три стотинки/**, представляваща законната лихва върху извънсъдебно заплатената сума от 120 000 лв. за периода от 10.08.2018 г. - датата на уведомяването на застрахователя до 27.11.2019 г. датата на изплащането на тази сума от ЗАД „А.“ АД.

Претендират се направените по делото разноси, в т.ч. и възнаграждение за един адвокат.

С оглед разпоредбата на чл.127, ал.4 от ГПК, представя банкова сметка на ищеца Н. М. СТ., а именно по сметка:

IBAN: *****

BIC: *** при ***

В законния срок, от ответника е подаден отговор на ИМ, с който заявява, че не оспорва исковете по допустимост, но излага съображения за тяхната неоснователност.

Предвид наличието на влязла в сила присъда по НОХД № 103/2019 г. по описа на Окръжен съд-Стара Загора, не оспорва елементите от фактическия състав на деликта, визирани в чл.300 от ГПК.

Оспорват се, обаче, вида и обема на твърдените неимуществени вреди, както и размера на исковата претенция. Независимо от житейската

съпричастност към загубата на ищеца, счита, че съобразно принципа на справедливост, установен от закона и практиката по приложението на чл. 52 от ЗЗД, платеното от Алианц обезщетение в размер на 120 000 лв. обективно репарира причинените вреди. Настоящата претенция за заплащане на още 30 000 лв. счита, че следва да се приеме за неоснователна и недоказана.

При условие на евентуалност, прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата, тъй като видно от присъдата, виновната водачка е управлявала процесния автомобил след употреба на наркотични вещества, което обстоятелство твърди, че е било известно на С. С.а. Молят да им се даде възможност да направят конкретни доказателствени искания в тази връзка, след като се запознаят с документите по наказателното дело.

Оспорват и иска за обезщетение за забава, предвид заявената от ищеца начална дата за неговото изчисляване - 10.08.2018 г.

Твърди, че на посочената дата, ищецът е подал „уведомяване“ до Алианц, което няма характер на застрахователна претенция. Към уведомяването не са представени никакви документи, свързани с процесното ПТП, нито е направено искане към застрахователя за заплащане на обезщетение. Твърди се, че реално, застрахователната претенция на ищеца е подадена до Алианц на 31.07.2019 г. Документът е представен към исковата молба, но без входящия му номер, поради което ответникът представя същия с отговора на ИМ.

Сочи, че съгласно чл.497 ал.1 т.1 от КЗ, в случаите на застрахователна претенция, към която са приложени необходимите документи, въз основа на които застрахователят да определи и изплати обезщетение, срокът за произнасяне на застрахователя е 15 работни дни. В конкретния случай, този срок изтича на 21.08.2019 г., следователно евентуално основателно е законната лихва да се дължи, считано от 22.08.2019 г. В тази връзка представя справка от сайта на НАП за нейния размер, при тези параметри на изчисление.

С допълнителната искова молба, ищецът поддържа, че претенцията му не е завишена по размер и е съобразена с принципите на чл.52 от ЗЗД, както и с актуалната съдебна практика на ВКС относно размера на

обезщетението, което по принцип следва да овъзмезди действително настъпилите за третите лица вреди. Посочва, че в случая се касае за ненавременната смърт на единственото дете на ищеца, на 19 годишно момиче.

Изцяло оспорва направеното в отговора твърдение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата С.Н. С.а. Твърди, че съпричиняване на вредоносния резултат ще е налице само ако именно поведението на увредения е станало причина или е повлияло по някакъв начин върху действията на причинителя на вредата. Сам по себе си, фактът, че увреденото лице е пътувало в автомобила, участвал в ПТП, не налага извод за допринасяне на вредите от злополуката. Посочва, че приносът на водача на автомобила за настъпването на ПТП е личен и не обосновава автоматично принос на всички пътуващи в този автомобил. Приемането на обратното би довело до неоснователно накърняване на правната сфера на увреденото лице и до отговорност за чужди действия в хипотеза, която е извън законово регламентираниите. Посочва, че съпричиняване не е налице, когато пострадалото лице не е знаело, че водача управлява превозното средство след употреба на наркотици. В конкретния случай, този факт не бил известен и ответникът не сочел доказателства, че пострадалата С. С.а е знаела, че водачът Р.Д. Дочева е управлявала процесния автомобил след употреба на наркотични вещества. Застрахователят основавал това свое твърдение единствено въз основа на влязлата в сила присъда № 22/23.05.2019 год., постановена по НОХД № 103/2019 год. по описа на Окръжен съд Стара Загора, според която деянието от страна на Р. ДР. Д. е извършено след употреба на наркотично вещество, но без да сочи от кои конкретни доказателства се установява „знанието“ на пострадалата С.Н. С.а за употребата на наркотични вещества от страна на виновната за ПТП водачка. Самият факт, че пострадалото лице е пътувало в автомобил, управляван от водач, след употреба на наркотични вещества, не обосновавало знанието на пасажерите, като тежестта за доказване на това знание е върху позоваващата се на съпричиняването страна в процеса.

Направеното от процесуалния представител на ответника оспорване на иска за обезщетение за забава, с твърдението, че евентуално основателно е законната лихва да се дължи, считано от 22.08.2019 г., а не от 10.08.2018 г., счита за неоснователно на основание чл. 429, ал. 3 КЗ. Поддържа, че момента,

от който следва да се присъди законна лихва върху претендираното застрахователно обезщетение е датата 10.08.2018 г., т.е. датата на уведомяване на застрахователя за настъпилото застрахователно събитие.

Във връзка с твърдението на застрахователя, че към уведомяването не са били представени документи, посочва, че разпоредбата на чл. 498, ал. 2 КЗ задължава увреденото лице да представи единствено документите, с които разполага и които са свързани със застрахователното събитие и причинени вреди, което ищецът твърди, че е сторил това. Посочва, че случай, че застрахователят е счел, че са му необходими документи, с които увреденото лице обаче не разполага, застрахователят е можел да се възползва от възможността предвидена в чл. 496, ал.4 от КЗ - сам да изиска необходимите му документи, изготвени от други компетентни органи и лица.

С отговора на допълнителната искова молба се поддържа направеното възражение за съпричиняване от страна на пострадалата, поради обстоятелство, че на същата е било известно, че водачката е управлявала процесното МПС след употреба на наркотични вещества.

Заявява, че не споделя тезата на ищеца, че поведението на лицето, което е допринесло за своето увреждане, трябва да е „виновно“ и „противоправно“, нито че по този начин увреденото лице носи „отговорност за чужди действия“. Сочи, че съпричиняването е обективен факт, който се свързва единствено с установяване на причинна връзка между поведението на увреденото лице и настъпилата вреда.

Поддържа се оспорването, свързано с началния момент за дължимост на обезщетението за забава. Аргументи за това черпи от закона и наличните по делото писмени доказателства, поради което счита изложените в допълнителната искова молба съображения в защита на тезата на ищеца, че законна лихва се дължи от 10.08.2018 г., за неоснователни. Уточнява, че поддържа всички оспорвания, възражения и доказателствени искания, направени с отговора на исковата молба.

Старозагорският окръжен съд, като взе предвид твърденията и възраженията на страните, в съвкупност с доказателствата по делото, прие

следното:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл.432, ал.1, вр. чл.493а, ал.4, вр. ал.1 КЗ, вр. чл.45 ЗЗД за заплащане на сумата от 30000 лв, остатък от общия размер на дължимото се на ищеца обезщетение за неимуществени вреди от 150000 лв, 120000 лв от които са платени от застрахователя преди завеждане на делото, както и акцесорен осъдителен иск с правно основание чл.86 ЗЗД за сумата от 15833,33 лв обезщетение за забава върху сумата от 120000 лв, платена от застрахователя преди завеждане на делото, считано от 10.08.2018 – датата на уведомяване на застрахователя за застрахователното събитие, до 27.11.2029г. – датата на плащане на сумата от 120000 лв.

С доклада по делото, неоспорен от страните, следните факти са приети от съда за безспорни и ненуждаещи се от доказване, а именно:

На 24.02.2017 г., на Автомагистрала „Тракия” в района на км. 199+950, обл.Стара Загора между лек автомобил марка „“, модел „**“ с рег. № *****, управляван от Р.Д. Дсчева с ЕГН *****, На предната дясна седалка на процесиния автомобил, като пътник пътувала пострадалата С.Н. С.а, с ЕГН *****, дъщеря на ищеца Н. М. СТ., а на задната седалка пътувала пострадалата Б. АТ. Б.. В същата лента за движение се е движел л.а. „*“, управляван от К.Ч. от гр. *. Декоративната решетка на управлението от Чолаков автомобил се откачила и отделила, ударила предното панорамно стъкло на автомобила и полетяла назад. Виждайки летящия предмет, водачът Р.Д. го възприел, като опасност, но вместо да намали скоростта или/и да предприеме спиране завила волана наляво. В резултат на това автомобилът рязко променил посоката си на движение, отклонил се наляво и се ударил в двойната еластична ограда от мантинели, която служила като преграда между двете полуплатна на магистралата. В резултат на удара и скоростта на движение на автомобила, последният започнал да се преобръща. При последвалото преобръщане от автомобила изпаднали части от него, вещи на пътуващите в него и тялото на пострадало лице Б.Б.. Автомобилът се преобръщнал няколко пъти и се установил в покой - по таван върху двете еластични прегради на разделителния остров между северното*

и южното полуплатно на магистралата. На мястото на ПТП пристигнал спешен медицински екип, който констатира смъртта на пасажера С.Н. С.а и тежко пострадалата и в безсъзнателно състояние Б.Б.. ПТП било посетено от дежурен екип на „Пътна полиция“ при ОД на МВР - Стара Загора. Бил съставен констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 24.02.2017 г. с рег. № 1228р - 2152 / 24.02.2017 г., както и протокол за оглед на пътнотранспортно произшествие.

По случая било образувано досъдебно производство 1228 зм № 53 / 2017 г. по описа на ОД на МВР - Стара Загора / пр.пр. № 561 / 2017 г. по описа на ОП - Стара Загора/.

От събраните по делото доказателства ОП Стара Загора е приела, че единствена и непосредствена причина за настъпване на произшествието е неправомерното поведение на Р. ДР. Д., като водач на лекия автомобил „* ** с рег. № *****, поради което внесла обвинителен акт в Окръжен съд в гр. Стара Загора.

С присъда № 22/23.05.2019 год., постановена по ПОХД № 103/2019 год. по описа на Окръжен съд - Стара Загора, същият съд признал за виновна Р. ДР. Д. с ПТП *****, за това, че на 24.02.2017 година на Автомагистрала „Тракия“ в района на км. 199+950, обл.Стара Загора, при управление на моторно превозно средство лек автомобил марка "“ модел „*“ с рег. № *****, в нарушение на правилата за движение:

-чл.15, ал.1 от ЗДвП - на пътя водачът на пътно превозно средство се движи възможно най-вдясно по платото за движение, а когато пътните ленти са очертани с пътна маркировка, използва най-дясната свободна лента;

-чл.20, ал.1 от ЗДвП-водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват;

-чл.20, ал.2 изр.последно от ЗДвП - водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението, е причинила по непредпазливост смъртта на С.Н. С.а, с ЕГН ***** и многостепенна средна телесна повреда на Б. АТ. Б., изразяваща се в черепномозъчна травма - представляваща разстройство на здравето, временно опасно за живота, аносмия (пълна загуба на обоняние) - представляваща постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота

и контузия на белите дробове - представляваща разстройство на здравето, временно опасно за живота, като деянието е извършено след употреба на наркотично вещество, съдържащо тетрахидроканабинол и от деянието е настъпила смърт на едно лице и средна телесна повреда на едно лице, поради което и на основание чл.343, ал.3, предл. 1 -во,хипотеза 2-ра и предл.2-ро, бСб“, предл. първо във връзка с ал.1, б. “б“ и б. “в“ и ал.4, връзка е чл.342, ал.1 и чл.54 от ПК във вр. чл.373, ал.2 от НПК във вр. с чл.58а, ал.1 от ПК я осъдил на три години лишаване от свобода, като на основание чл.66, ал. 1 от НК отложил изтърпяването на така определеното наказание за срок от пет години, като я признал за невинна и оправдал по първоначалното обвинение по чл.343, ал.4 вр.ал.3 предл. 1-во хипотеза 2-ра и предл. 2-ро б. “б“ предл. 1-во вр.ал.1, б. “б“ и б. “в” във вр. с чл.342, ал.1 от ПК и че е нарушила чл.5, ал.3, т. 1 предл.второ от ЗДвП-на водача на пътно превозно средство е забранено да управлява пътно превозно средство под въздействие на наркотични вещества или техни аналози. Па основание чл.343г от ПК във вр. чл.37, ал.1, г.7 от ПК съдът я лишил от право да управлява МПС за срок от шест години. Присъдата е влязла в сила на 08.06.2019 год.

Съгласно Удостоверение за наследници изх. № 3198/31.05.2017 г., издадено от Община - Стара Загора, ищецът Н. М. СТ. е баща на починалата С.Н. С.а.

За управляваното от водача Р. ДР. Д., с ЕГН ***** МПС - лек автомобил марка „*“, модел „** с рег. № ***** при ЗАД „А.“ АД, към датата на ПТП - 24.02.2017 г. е налице сключена задължителна застраховка „ГО“ на автомобилистите, по застрахователна полица № BG/01/116001996195 от 25.07.2016 г., издадена със срок на валидност за периода от 26.07.2016 г. до 25.07.2017 г.

С уведомление вх. № 200-00-3381/10.08.2018 г., Н. М. СТ. - баща на починалата С.Н. С.а, с ЕГН ***** - пътник в лекия автомобил „* ** с рег. № *****, уведомил ЗАД „А.“ АД за настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП. В ответното застрахователно дружество е била образувана преписка по щета с № 1000/17/217/500628. По тази щета от ответника ЗАД „А.“ АД било определено застрахователно обезщетение за претърпените от Н. М. СТ. неимуществени вреди - в размер на 120 000 лева, която сума е проведена по сметка на ищеца с посочено основание за плащане „ЩЕТА №

Предвид приетите за безспорни факти, съдът приема, че между страните няма спор относно факта на настъпване на ПТП на посочените дата, място и при посочените обстоятелства, относно виновността на застрахования при ответното дружество водач Р. ДР. Д. с ПТП *****, управлявала лекия автомобил марка "****" модел „****" с рег. № *****, за настъпването на смъртта на дъщерята на ищеца при въпросното ПТП, установена и с влязла в сила присъда, която съгласно чл.300 ГПК, е задължителна за настоящия съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Не е спорно и че ответника е пасивно процесуално легитимиран по предявения иск, с оглед сключената при него застраховка Гражданска отговорност за горепосочения лек автомобил.

Доколкото няма спор и че при ответника е образувана щета по случая и е изплатено на ищеца обезщетение за неимуществените вреди поради смъртта на дъщеря му в размер от 120000 лв преди завеждане на делото, първият спорен по делото въпроси, произтичащ от релевираните от ответника възражения са, на който следва да се даде отговори, е налице ли е съпричиняване от страна на пострадалата С.Н. С.а. Според твърденията на ответника, същата се е качила в автомобила, управляван от Р. ДР. Д., въпреки че ѝ е било известно, че водачката е управлявала процесното МПС след употреба на наркотични вещества. Относно факта, че Р. ДР. Д. е управлявала същия и е причинила ПТП, при което е загинала С.Н. С.а, след употреба на наркотично вещество, съдържащо тетрахидроканабинол, е налице влязла в сила присъда. Подлежи на доказване обаче, доколкото не е сред съставомерните факти, обхванати от присъдата, дали загинала С.Н. С.а е знаела преди да се качи в автомобила, че Р. ДР. Д. е била употребила наркотично вещество.

В тази връзка, по делото са допуснати гласни доказателства, като са разпитани както водача Р. ДР. Д., така и друг пътник, който е бил в автомобила по време на ПТП – Б. АТ. Б.. От показанията им обаче не се установява С.Н. С.а да е знаела преди да се качи в автомобила, че Р. ДР. Д. е била употребила наркотично вещество. Св. Б. заявява, че не си спомня нищо от дена на ПТП, както и от събитията за дълъг период преди това, поради

амнезия вследствие тежката черепно-мозъчна травма, претърпяна при процесното ПТП. От информацията, съдържаща се в показанията на Р.Д., може да са направил извод, че тя не е била толкова близка с починалата, били са съученички в гимназията, но в София не са живели заедно, виждали са се от време на време, 1,2 пъти месечно. Свидетелката Д. посочва, че е пушила марихуана във вторник или сряда във седмицата, когато е станало ПТП, като в четвъртък или петък не е употребявала. Със С. С.а се видели на кафе в четвъртък и се уговорили С. да пътува с нея в петък следобед. Свидетелката отрича да е споделяла на С. С.а, че е употребявала марихуана предишните дни. До извод за знание у пострадалата, че водачът на автомобила Р.Д. е била употребила наркотици, не може да доведат изнесените от св.Д. данни, че преди са пушили марихуана със С. С.а, както и че последната е знаела, че св.Д. „употребява“. Касае се за положителен факт (знанието, че водачът е употребил наркотици преди да управлява автомобила), който на общо основание съгласно чл.154 ГПК подлежи на доказване от страната, която се позовава на него и има интерес от доказването му – в случая, това е ответния застраховател, който не проведе пълно насрещно доказване на възражението си за съпричиняване. Ето защо, възражението на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на С.Н. С.а се явява неоснователно и недоказано.

Другият спорен въпрос по делото е относно размера на справедливото обезщетение, което се дължи на ищеца за трагичната загубата на дъщеря му. Преди да се обсъдят събраните по делото доказателства относно претърпените от ищеца неимуществени вреди, следва да се посочи, че ответникът, с изплащането на обезщетение от 120000 лв на ищеца за репарирание именно на тези вреди, на практика признава, че ищецът е претърпял такива от загубата на дъщеря си и то в съществен обем, с оглед размера на определеното и изплатено обезщетение.

Във връзка с претърпените от ищеца неимуществени вреди, като свидетел е разпитана Теменуга Йорданова С.а – майка на ищеца. Тя посочва, че е разбрала от сина си за случилото се в събота сутринта, двамата със съпругата му дошли при нея, за да ѝ съобщят. Заявява, че никога няма да я забрави думите на сина ѝ, докато е жива: „Момиченцето ми го няма“. Н.С. бил сиво – жълт, трудно говорел, само я прегръщал, опитвал се да я успокоява. Описва семейството на сина си като задружно, С. била средното

дете и понеже била момиченцето, отношението към нея било много деликатно и мило. Двамата с баща ѝ имали много сериозна връзка имаха двамата. Малко преди 12 клас, С. изведнъж пораснала, показала, че много добре е разбрала коя е и какво иска да прави с живота си, имала сериозна визия за бъдещото си, за това какво иска да реализира. Изкарала 1-ви курс в „УНСС“, специалност „Масови комуникации“, мечтаела да стане PR, да създаде собствен бизнес. С. живеела в София на квартира в Студентски град, прибирала се в Стара Загора почти всяка седмица. Контактът със семейството ѝ никога не е спирал. Тя си идвала за Сирни заговезни, защото винаги била заедно на този ден. В дена на ПТП, баща ѝ е разговарял с нея и я помолил да не тръгва с това момиче, защото е много млада шофьорка, сякаш имал някакво предчувствие. Преди случилото се, Н.С. бил усмихнат човек. След това, първо изчезнала усмивката му, после от човек, който винаги всичко споделял, той спря да споделя, затворил, остарял, криел очите си от близките си. След смъртта на С. С.а, цялото ѝ семейство просто рухнало, не издържали, всеки се затворил в себе си, включително децата започнали да се отдалечават един от друг, да се отчуждават. Родителите на С. се разделили, някъде около година и половина след смъртта на детето. Свидетелката посочва, че не ѝ е известно да има друга причина за раздялата им. Свидетелката описва внучката си като много слънчева и лъчезарна, много добра към всички, изключително отговорна.

Съдът кредитира показанията на свидетелката като обективни и искрени, вкл. с оглед впечатленията си при непосредственото им възприемане. Независимо от предполагаемата заинтересованост на свидетеля, с оглед родствената му връзка с ищеца, съдът им дава вяра, тъй като кореспондират с установените по делото факти и са житейски правдоподобни. От същите се потвърждава изложеното в ИМ относно тежките последици за ищеца от внезапната загуба на дъщеря му, отразили му се дълбоко в психоемоционален аспект. Видно е, че събитието коренно е променило ищеца като човек, разклатило е и дори влошило отношенията между него и другите членове на семейството, като дори довело до край на брака му. Свидетелските показания потвърждават, че вследствие на преживяното и причинената му психическа травма, ищецът е изпаднал в психоемоционален стрес, станал неспокоен и напрегнат, подтиснат от загубата на детето си в една толкова млада възраст, на прага на живота, с което е има толкова силна връзка.

Установява се, че ищецът и до днес не е преживял травмата от загубата на дъщеря си, че внезапната ѝ и преждевременна загуба е довела до срыв в психиката му, като след случилото се, той буквално остарял.

Във основа на изложеното дотук, съдът категорично приема, че предявеният иск е доказан по основание, като размера на дължимото се на ищеца обезщетение за неимуществени вреди следва да се определи по справедливост, съгласно чл.52 ЗЗД. В тази връзка, съдът взе предвид установените по делото факти относно силната връзка на ищеца с дъщеря му, тежките последици за него от внезапната ѝ безвъзвратна загуба, вкл. че загиналата е била в разцвета на младостта си, на прага на самостоятелния си живот, с отлична визия и перспектива за бъдещето, разрушена за миг в един петъчен ден на магистралата. Съдът съобрази и икономическата конюнктура в страната към датата на ПТП -24.02.2017г., пряко отражение на която са нормативно установените лимити на отговорност на застрахователите по чл.492 КЗ към този момент, а именно: за неимуществени и имуществени вреди вследствие на телесно увреждане или смърт са 10 000 000 лв. за всяко събитие, независимо от броя на пострадалите лица, а за вреди на имущество (вещи) – 2 000 000 лв. за всяко събитие, независимо от броя на увредените лица. Съдът намира, че същите са индикатор за обществено-икономическото състояние в страната и могат също да се считат като индиция за обществените очаквания при обезщетяване на подобен вид застрахователни събития. Съдът съобрази и съдебната практика за подобни на настоящия случаи, относима към момента на ПТП, според която обезщетенията при смърт на млад човек са в порядъка на 150000-200000 лв. В заключение, съдът приема, че справедливият размер на обезщетението, което следва да се присъди на ищеца за неимуществени вреди - болки и страдания вследствие смъртта на неговата дъщеря С.Н. С.а, с ЕГН *****, починала при пътнотранспортно произшествие от 24.02.2017 г., причинено от противоправното поведение на Р. ДР. Д., с ЕГН ***** при управление на МПС - лек автомобил марка „*“, модел „**“ е рег. № *****, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответното дружество, е сумата от 150000 лв. Тъй като ответното дружество е заплатило на ищеца сумата от 120000 лв като обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди, следва същото да бъде осъдено да заплати на ищеца още 30000 лв като обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди, до пълния

размер на дължимото му се обезщетение от 150000 лв.

Съгласно чл.429, ал.2, т.2 КЗ, в застрахователното обезщетение по договора за застраховка "Гражданска отговорност" се включват и лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на ал. 3. Съгласно чл.429, ал.3 КЗ, „Лихвите за забава на застрахования по ал. 2, т. 2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна.

В тази връзка, от доказателствата по делото се установява, а и не е спорно, че с уведомление вх. № 200-00-3381/10.08.2018 г., Н. М. СТ. - баща на починалата С.Н. С.а, с ЕГН ***** - пътник в лекия автомобил „* ** с рег. № *****, уведомил ЗАД „А.“ АД за настъпилото на 24.02.2017 г. ПТП. Въз основа на подадените от ищеца уведомление и застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за презърпени неимуществени вреди, в ответното застрахователно дружество е била образувана преписка по щета с № 1000/17/217/500628.

Видно е от съдържанието на уведомителното писмо, че със същото не се предявяват искания за изплащане на застрахователно обезщетение, но законът не изисква това в хипотезата на горесцитираната норма на чл.429, ал.3 КЗ. Текстът на тази норма е пределно ясен и визира „датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице“. Тоест, без значение относно началния момент на дължимост на законната лихва за забава по чл.429, ал.2, т.2, вр. чл.86 ЗЗД (т.е дължимата от делинквента на пострадалото лице) от застрахователя е, че застрахователната претенция по см. на чл.380 ГПК е подадена по-късно – на 30.07.2019г. В случая, релевантен се явява моментът на уведомяването съгласно чл.429, ал.3 КЗ, което е извършено с уведомление вх. № 200-00-3381/10.08.2018 г. Ето защо, ответникът дължи и следва да заплати на ищеца законната лихва за забава върху изплатеното преди завеждане на делото обезщетение от 120000 лв, считано от 10.08.2018г. до 27.11.2019г. – датата на изплащане на сумата от

ответника, което обезщетение е в размер на 15833,33 лв. Ответникът дължи и следва да заплати на ищеца и законната лихва за забава върху сумата от 30000 лв, от 10.08.2018г., до окончателното изплащане.

Въз основа на изложеното, съдът намира, че предявените искове се явяват основателни и доказани, поради което, следва да бъде осъдено ЗАД „А.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: (адрес), представлявано заедно от всеки двама от изпълнителите директори Й.К., О.Ц.П., А.Б.А. и П.Д.П. да заплати на Н. М. СТ., с ЕГН *****, с постоянен адрес: (адрес), сумата от 30 000 лв. / тридесет хиляди лева/, представляваща незаплатената част от застрахователно обезщетение общо в размер на 150000 (сто и петдесет хиляди) лева за неимуществени вреди болки и страдания от смъртта на неговата дъщеря С.Н. С.а, с ЕГН *****, починала вследствие на пътнотранспортно произшествие от 24.02.2017г., причинено от противоправното поведение на Р. ДР. Д., с ЕГН ***** при управление на МПС - лек автомобил марка „*“, модел „**“ е рег. № ***, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.08.2018 г. - датата на уведомяването на застрахователя до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 15 833,33 лв. / петнадесет хиляди осемстотин тридесет и три лева и тридесет и три стотинки/, представляваща законната лихва за забава върху извънсъдебно заплатената от ответника на ищеца сума от 120 000 лв., за периода от 10.08.2018 г. - датата на уведомяването на застрахователя до 27.11.2019 г. датата на изплащането на тази сума от ЗАД „А.“ АД.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноските по делото от 1500 лв за адвокатски хонорар.

На основание 78, ал.6 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на съдебната власт, по сметка на Старозагорския окръжен съд, сумата от 1833,33 лв държавна такса по делото.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „А.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: (адрес), представлявано заедно от всеки двама от изпълнителите директори Й.К., О.Ц.П., А.Б.А. и П.Д.П. да заплати на Н. М. СТ., с ЕГН *****, с постоянен адрес: (адрес), сумата от 30 000 лв. / тридесет хиляди лева/, представляваща незаплатената част от застрахователно обезщетение общо в размер на 150000 (сто и петдесет хиляди) лева за неимуществени вреди болки и страдания от смъртта на неговата дъщеря С.Н. С.а, с ЕГН *****, починала вследствие на пътнотранспортно произшествие от 24.02.2017г., причинено от противоправното поведение на Р. ДР. Д., с ЕГН ***** при управление на МПС - лек автомобил марка „*“, модел „**“ е рег. № ***, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.08.2018 г. - датата на уведомяването на застрахователя до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 15 833,33 лв. / петнадесет хиляди осемстотин тридесет и три лева и тридесет и три стотинки/, представляваща законната лихва за забава върху извънсъдебно заплатената от ответника на ищеца сума от 120 000 лв., за периода от 10.08.2018 г. - датата на уведомяването на застрахователя до 27.11.2019 г. датата на изплащането на тази сума от ЗАД „А.“ АД, КАКТО и разноските по делото от 1500 лв за адвокатски хонорар.

ОСЪЖДА ЗАД „А.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: (адрес), представлявано заедно от всеки двама от изпълнителите директори Й.К., О.Ц.П., А.Б.А. и П.Д.П. да заплати в полза на Съдебната власт, по сметка на Старозагорския окръжен съд, сумата от 1833,33 лв държавна такса по делото.

Присъдените суми могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка на ищеца Н. М. СТ., а именно:

IBAN: *****

BIC: *** при ***

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивския апелативен съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____